ΕΤΟΣ Γ'. — ΑΡΙΘ. 372 Τιμᾶται λεπτὰ 10. ΚΥΡΙΑΚΗ 14 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1882

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ. Ἐν Ἀθήναις φρ. 15.—Ἐν δὲ ταῖς ἐπαρχ. φρ. 16.—Ἐν τῷ ἐξωτ. φρ. 25.

ΑΓΓΕΛΙΑΙ, ἅπαξ ἡ ὁδός, λ. 40, τρὶς ἕως ἑξάκις λ. 20, κατὰ μῆνα λ. 15, ἔτος ἡ ἑξαμηνίαν λ. 10.

Β. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

—ΓΡΑΦΕΙΟΝ, ΟΔΟΣ ΜΟΥΣΩΝ, Ἀριθ. 4, ἀπέναντι τῆς οἰκίας Φιλήμονος παρὰ τὴν Πλατεῖαν Συντάγματος.—

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΩΝ ΜΕΤΑΦΡΑΣΕΩΝ

Δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ εἶσθε σοφὸς διὰ νὰ ἐννοήσητε ἐπιστημονικῶς ὅτι ὁ μέγας Δάρβιν ἔχει καθ' ὅλα δίκαιον ἀναγαγὼν τὴν καταγωγὴν τοῦ ἀνθρώπου εἰς τοὺς πιθήκους. Ἐξετάσατε ὅλοι τοὺς ἑαυτούς σας ἀπὸ τοῦ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς πίλου μέχρι τῶν περὶ τοὺς πόδας ὑποδημάτων, ἀπὸ τοῦ σημείου τοῦ χαιρετισμοῦ ὃν κάμνετε μέχρι τοῦ μυχιαιτέρου πόθου ὃν ἔχετε, καὶ θέλετε εὕρει ὅτι εἶσθε ἀπὸ ἄνωθεν ἕως κάτωθεν **μίμησις**. Αὐτῆς τῆς τυραννίδος εἴμεθα ὅλοι θύματα. Οἱ εὐφυέστεροι εἶναι ἐκεῖνοι, ὅσοι κατορθώνουν καὶ ἐπ' ὀλίγον νὰ κλονίσουν τὸν ζυγὸν αὐτόν. Οἱ ἄλλοι τότε τοὺς ὀνομάζουν τρελλούς. Τὸ ἀληθὲς εἶναι ὅτι οἱ ὀνομάζοντες εἶναι βλάκες.

Δὲν πρέπει νὰ ἔχωμεν τὴν ἀξίωσιν, ὥστ' ἐπὶ κεφαλῆς τῆς κυβερνήσεως νὰ προίστανται τοὐλάχιστον εὐφυεῖς; Καὶ τίς εὐφυέστερος τοῦ κ. Καλλιγᾶ, θὰ μᾶς εἴπητε; Εἶναι σπίρτο μοναχό. Ὁ πρῶτος φορολογούμενος τοῦ περὶ οἰνοπνευμάτων φόρου του. Ἀλλὰ τὸ πνεῦμα εἶναι ὁ ἀφρὸς τοῦ καμπανίτου· δὲν εἶναι ὁ καμπανίτης· καὶ ὁ Καλλιγᾶς ἔχει πνεῦμα· ἀλλὰ νοῦν γεννητικὸν ὄχι. Τὰ νομοσχέδιά του ὅλα, τὰ νέα, εἶναι τέκνα παρείσακτα· ἡ μαμμὴ τὸν ἐγέλασεν ὅτι ἐγέννησε· ἀλλ' αὐτὸς δὲν ἐγέννησε τίποτε.

Γνωρίζετε ἴσως τὸν τελευταῖον ἐπὶ Σουλτάνου Ἀζίζ πρωθυπουργόν· ὠνομάζετο Μεχμὲτ Ῥουσδῆς Σιρβανηζαδές. Τὰ δύο πρῶτα εἶναι τ' ὀνοματεπώνυμόν του· τὸ ἄλλο—τὸ *σερβανηζαδὲς*—εἶναι ὁ τίτλος του καὶ σημαίνει: μεταφραστής. Ἤξευρε ὁ ἄνθρωπος γαλλικὰ καὶ μετέφραζε. Ἔγινε διὰ τοῦτο Βεζύρης· ὅπως ἄλλοι γίνονται, διότι ἠξεύρουν νὰ ψήνουν καλὰ στραγάλια, ἢ νὰ κατασκευάζουν μαλεμπῆ ἢ χαλβᾶ· ὁ τοιοῦτος θὰ ὠνομάζετο *Χαλβαδζηζαδές*.

Τί θὰ μᾶς δώσητε, ἂν σᾶς εἴπωμεν ὅτι ὅλον τὸ παρὸν ὑπουργεῖον σύγκειται ἀπὸ Σιρβανηζαντέδες, τοὐτέστι μεταφραστάς; Ἀγρυπνεῖ ὁ Τρικούπης, ἢ ἀγρυπνεῖ δι' αὐτὸν ὁ Βαλέττας, ἀγρυπνεῖ ὁ Καλλιγᾶς, ἀγρυπνεῖ ὁ Λομβάρδος, ἢ ἐπιφορτίζει τὰς ἀγρυπνίας του εἰς τὸν Ἐπιθεωρητὴν τῶν Σχολείων, Πίπην τὸν Λάμπρον, καὶ τί κάμνουν ὅλοι αὐτοί; Μεταφράζουν ξένα νομοσχέδια καὶ τὰ εἰσάγουν βροχηδὸν εἰς τὴν Βουλήν, διεγείροντα τὴν ἔκπληξιν τοῦ κ. Στεφανοπόλιδος ἢ τοῦ κ. Μπουλελᾶ. Καὶ πῶς τὰ μεταφράζουν; Ὅπως ὁ φίλος Σκαλίδης τὸν Θουκυδίδην, ἐκ τοῦ γαλλικοῦ!

* * *

Ὅ,τι ἐν χρόνοις ἐπιστημονικῆς ἀγνοίας, κοινωνικῆς τυραννίας, μοναρχικῆς διοικήσεως, φοβερῶν ἐξωτερικῶν πολέμων, εἰσήχθη εἰς τὰ μεγάλα στρατοκρατούμενα τῆς Εὐρώπης κράτη, ἰδίως εἰς τὴν ἀνελευθερωτέραν ὅλων τῶν ἠπειρωτικῶν καὶ μὴ ἐθνῶν Γαλλίαν, μεταφέρουν αἱ ὑπουργικαὶ κουτάλαι εἰς τὰ πινάκιά των καὶ μᾶς προσκαλοῦν νὰ φᾶμε· ἀλλ' εἶναι ἔωλα, ἀλλὰ βρωμοῦν, ἀλλ' εἶναι δηλητηριώδη, ἀλλὰ θὰ μᾶς βλάψουν.—Δὲν πειράζει, ἀπαντᾷ μετὰ στόμφου τῶν *κολάρων* του ὁ κ. Τρικούπης, εἶναι διὰ τὸ καλό σας, καὶ δὲν ἔχει κι' ἄλλα ἀπ' αὐτά, ἐπαναλαμβάνει τὸ ὑπογένειον τοῦ κ. Καλλιγᾶ, ἀναπαλλόμενον ὡς σιαγὼν Πουλσινέλλα ἤτοι *παλιάτσου*.

Ἡ ἐπιστήμη κατεδίκασε τοὺς φόρους αὐτούς· ἡ ἐπιστήμη βοᾷ ἂν εἶναι δυνατὸν νὰ καταργηθῇ ὁ φόρος ἐπὶ τοῦ οἴνου, ὁ φόρος ἐπὶ τῶν οἰνοπνευμάτων· ἡ ἐπιστήμη βοᾷ ὅτι εἰς πᾶν κράτος ὅπερ μαστίζουσιν ἔμμεσοι φόροι βαρεῖς—καὶ τοιοῦτοι εἶναι οἱ Τελωνειακοί—καὶ τοιοῦτοι εἶναι οἱ ἡμέτεροι τελωνειακοί—πρέπει νὰ τίθεται καὶ ὁ ἐπὶ τοῦ εἰσοδήματος ἢ καὶ τῶν κεφαλαίων φόρος, ὡς ἀποζημιώσεις διὰ τοὺς ἐμμέσους φόρους τοὺς καταθλίβοντας κυρίως τὰς πενεστέρας τάξεις. Ἐν Ἀγγλίᾳ γίνεται ἀπό τινος προπαγάνδα ὅπως μὴ φορολογῆται πᾶν ὅ,τι παρατίθεται εἰς τὴν τράπεζαν τοῦ ἐργάτου· ἡ ἐπιστήμη μόλις δικαιολογεῖ τὸν περὶ καπνοῦ φόρον, καὶ τοῦτο ὑπὸ τὴν ὑψηλὴν ἔποψιν τῆς ἐθνικῆς ὑγιεινῆς καὶ

τῶν ἠθικῶν ἀποτελεσμάτων πάσης ἐλαττώσεως τῆς καταναλώσεως τοῦ καπνοῦ. Ἂν καὶ ἡ στατιστικὴ μᾶς φέρῃ μελαγχολικὰ ἐξαγόμενα, διότι καὶ εἰς τόπους, ὅπου ὁ καπνὸς ὑπόκειται εἰς μονοπώλιον, ἡ κατανάλωσις προβαίνει αὐξάνουσα.

Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Σιρβανηζαντέδων ἀδιαφορεῖ περὶ ὅλων τούτων. Ἐξακολουθεῖ *νὰ μεταφράζῃ!* Τί; Τὰ σράλματα τῶν ἄλλων. Τὰς ἀσθενείας τῶν ἄλλων. Τὰς ἀφορμὰς κοινωνικῆς διαταράξεως τῶν ἄλλων. Εἶναι καθ' αὐτὸ ἀγωγοὶ νοσοφόροι. Χρειάζεται νέου εἴδους δαμαλὶς προφυλακτικὴ ἀπὸ τῆς καταστροφῆς τῆς ὑπουργικῆς διαχειρίσεως. Πρέπει νὰ ἐμβολιασθῶμεν ὅλοι μὲ ὑπουργίτιδα.

* * *

Ὁ τόπος αὐτὸς γεωργικῶς εἶναι γέρων ἐξησθενημένος, βαδίζων ἐπὶ δύο βακτηριῶν. Βιομηχανικῶς εἶναι νήπιον, ὅπερ, ἂν δὲν τοῦ δώσουν νὰ φάγῃ, βαίνει πρὸς τὸν θάνατον. Ναυτικῶς, εἶναι κυρία μὲ τὸ κρινολίνον· διότι τώρα νεωτερισμὸς εἶναι ὁ ἀτμός· καὶ ἡμεῖς εἴμεθα ὅλοι ἱστιοφόρα· κοινωνικῶς, εἴμεθα εἰς κατάστασιν ἀγριμιῶν· πιστολοφοροῦμεν, μαγγουροφοροῦμεν, γαταγανοφοροῦμεν. Ἐκπαιδευτικῶς, ἔχομεν ὡς Πεσταλότσην μας τὸν Λέριον. Ἐπιστημονικῶς εἴμεθα ἀκόμη οἱ *ἁρματωλοὶ καὶ κλέφται* τῶν διαφόρων ἐπιστημῶν. Πολιτικῶς προαλειφόμεθα διὰ τὴν πρωθυπουργίαν τοῦ κ. Σταμούλη. Κοινωνικῶς εἴμεθα εἰς τὰς παραμονὰς κοινωνικοῦ ζητήματος· οἱ ἀγρόται τῆς ἐξοχῆς, οἱ ἐργάται τῶν πόλεων συνταράσσονται. Τοῦτο ἀρκεῖ.

Ὑποτίθεται ὅτι ὅταν ὁ τόπος ἀσθενῇ—καὶ ἀσθενεῖ ὁ ἰδικός μας—ἡ κυβέρνησις, ὡς ἀντιπρόσωπος τοῦ νομοθετικοῦ Σώματος, εἶναι ὁ ἰατρὸς τοῦ σπητιοῦ, ὡς λέγομεν. Τί κάμνει λοιπὸν ὁ ἰατρὸς αὐτὸς μὲ τὸν ἀσθενῆ; Ὅ,τι ἔκαμναν οἱ Ἰατροὶ τοῦ *Zid Blàc*. Αἷμα καὶ πάλιν αἷμα καὶ αἰωνίως αἷμα. Ἕως ὅτου ὁ ἀσθενὴς *τὰ κακὰ ρωσε*, καὶ ὁ ἰατρὸς ἔλεγεν ὅτι ἀπέθανεν ὡς καλὸς χριστιανός, σύμφωνα μὲ τοὺς κανόνας τῆς ἐπιστήμης. Τὰ αἵματα τῶν κουρέων Τρικούπη καὶ Καλλιγᾶ (ἀληθινοῦ Φίγαρω) εἶναι οἱ νέοι φόροι των. Ἀδιαθετεῖ ἡ χώρα; Πάρ' της ἕνα αἷμα ἀπὸ τὰ κρασιά της! Ἀδιαθετεῖ καὶ πάλιν; Πάρ' της ἄλλο αἷμα ἀπὸ τὰ σπίρτα της. Δὲν ἔγινε καλὰ ἀκόμη; Φλεροτόμησέ την ἀπὸ τὸ μέρος τῆς μπίρας της. Ἐπιμένει ἡ ἀσθένεια; Τὰ καπνά της! Τί; πάλιν τὸν γιατρὸ φωνάζουν; Τὰ σιγαρόχαρτά της; Τίποτε ἄλλο δὲν ἔμεινε παρὰ νὰ ζητήσουν νὰ βγάλουν αἷμα (χρῆμα) καὶ ἀπὸ τὰς τρίχας της!

Καὶ τί κατορθόνουν;

Δύο μεγάλα κακά. Φορτόνουν ὅλα τὰ βάρη ἐπὶ τῶν πτωχῶν. Καὶ δεσμεύουν τὴν ἐθνικὴν παραγωγὴν εἰς σπουδαίους αὐτῆς παράγοντας. Μόλις παρῆλθον ὀλίγα ἔτη, ἀφ' ἧς ἡ οἰνοπαραγωγὴ τοῦ τόπου μας ἤρχισε νὰ ὑπόσχηται μέγα οἰκονομικὸν μέλλον, καὶ ἰδοὺ ἔρχεται ὁ κ. Καλλιγᾶς ὡς ἀσελγὴς δεσπότης πτωχῆς κόρης (συγγνώμην, διὰ τὸ πολὺ τραγικὸν τῆς παρομοιώσεως) νὰ τὴν καταθλίψῃ, νὰ τὴν στενοχωρήσῃ, νὰ τὴν διαφθείρῃ. Ἀναγορεύεται εἰς μέγαν Τουρκεμάδαν τῶν κρασιῶν μας, εἰς μέγαν ἱερεξεταστήν. Θὰ ψάχνῃ παντοῦ νὰ εὑρίσκῃ κρασιὰ κρυμμένα, ἀδήλωτα. Τίς οἶδεν ἐὰν δὲν ἀνεγείρῃ ἐνίοτε καὶ παρθένων ἐσθῆτας, μήπως ἔχουν κρυμμένην καμμίαν φιάλην Σκτῶ Μαρτκῶ. Ἐξησφαλίσθη ἀπὸ πάντα κίνδυνον τῆς χωροφυλακῆς· εἶναι βέβαιος ὅτι δὲν θὰ τὸν πεταλώσῃ, ἀφοῦ τῆς ἄνοιξε τόσον μέλλον. Τὸ ἓν τρίτον τῆς οἰνοπαραγωγῆς θὰ κατασταλάξῃ . . . εἰς τοὺς λάρυγγάς της, οἱ δὲ στρατῶνες καὶ αἱ μοιραρχίαι της καὶ αἱ ὑπομοιραρχίαι της θὰ στρωθοῦν εἰς τὰ ὑπόγεια τῶν οἴνων. Ἀλλοίμονον εἰς τοὺς δυστροποῦντας οἰνοκτήμονας! Θὰ σταυρόνωνται, θὰ πελουκόνωνται, θὰ πεταλόνωνται. Ἡ γραφειοκρατία θὰ προετοιμάσῃ ζουρλομανδύας δι' ὅλους τοὺς βιομηχάνους, διὰ πάντα ἐργαζόμενον. Ἔβαλες κρασὶ σ' τὴν ἀποθήκην σου; ἀμέσως δύο δηλώσεις. Θέλῃς νὰ πωλήσῃς δέκα μπότσας; ἄδειαν ἀπὸ τὸν Οἰκονομικὸν Ἔφορον. Θέλεις νὰ πάρῃς ἄδειαν; ὀφείλεις νὰ περιγράψῃς προηγουμένως τὴν οἰκίαν σου, τὴν ὁδὸν ὅπου ἡ οἰκία σου, τὸ ὑπόγειον ὅπερ ἔχεις, τὸ βάθος τοῦ ὑπογείου σου, πόσας ἔχει τρύπας καὶ πόσους λάκκους, τὸ σχῆμα τῶν βαρελῶν σου, τὴν σκάλα δι' ἧς καταβαίνεις κλπ. Οἱ ταλαίπωροι Οἰνοπῶλαι, ἑκόντες ἄκοντες, πρέπει νὰ γίνουν ὅλοι Ζολᾶ. Ἐὰν δὲν ἔγινεν ἀκριβῶς ἡ περιγραφή, θὰ τοῦ τὴν ἐπιστρέψῃ ὁ Ἔφορος, ὅπως ὁ διδάσκαλος ἐπιστρέφει εἰς τοὺς μαθητὰς τὸ μὲ πολλὰς ἀνορθογραφίας θέμα. Δὲν ὀθάνουν αὐτά. Εἰς οἱανδήποτε ὥραν τῆς ἡμέρας ἢ τῆς νυκτός, ἂν ἔχῃς γάμον ἢ κηδείαν, χορὸν ἢ τοκετόν, Πάσχα ἢ Μεγάλην Παρασκευήν, ὁ Πάρεδρος ἢ ὁ Σύμβουλος, ἡ Χωροφυλακὴ ἢ ἡ γενναία φρουρά, θὰ κάμνουν τὰς καταμετρήσεις των. Κλεῖσε τὸ μαγαζύ σου, δέξου τὰς ἐπισκέψεις των, ἄκουε τὰς μωρολογίας των, κέρνα τους τὸ καλλίτερο κρασί, *πάσαρέ* τους τὸ δῶρον, πλήρωνε πρόστιμο, πάρ' τους σ' τὸ σπῆτί σου, δός τους τὴ γυναῖκά σου, ἄμε εἰς τὸ κρατητήριον, πλήρωνε χαρτόσημον καὶ ὅλα αὐτὰ . . . . διὰ νὰ πληρώνῃ ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα φόρον ἐπιτηδεύματος 10 χιλ. δραχμῶν ἀπὸ τὰ ἑκατομμύρια τὰ ὁποῖα κερδίζει. Δὲν ἐπλήρωσες τὴν δόσιν τοῦ φόρου ἐμπροθέσμως; κηρύττεσαι ὑπερήμερος· πληρόνεις τόκον ὑπερημερίας, ὡς κάμνουν αἱ Τράπεζαι· ἀναγκάζεσαι καὶ νὰ πληρώσῃς ὅλας τὰς δόσεις μαζύ. Δὲν ἐπλήρωσες τὸν φόρον σου; Δὲν μπορεῖς νὰ μεταφέρῃς πουθενὰ οὔτε τὸν μοῦστόν σου, οὔτε τὸν οἶνόν σου. Ὁ μοῦστος χαλᾷ, τὸ κρασὶ ξυνίζει, δὲν δύνασαι νὰ πωλήσῃς, οἱ δανεισταί σου σὲ ἀπειλοῦν διὰ προσωποκρατήσεως· ἀδιάφορον, ἂς εἶν' καλὰ ὁ Καλλιγᾶς, αὐτός, τὸ ὑπογένειόν του, τὰ καλαμπούριά του, καὶ τὰ γαλλικὰ τὰ ὁποῖα ξεύρει διὰ νὰ μεταφράζῃ νομοσχέδια τοῦ 1800. Ἐπλήρωσες τὸν φόρον σου; Δὲν ἀρκεῖ τοῦτο· πρέπει νὰ ἔχῃς δηλωτικὰ τοῦ Εἰρηνοδίκου· νέος φόρος, νέα ἀπώλεια χρόνου, νέαι σκοτοῦραι. Καὶ ἔπειτα ἔρχονται αἱ ποιναί, τὰ προστίμματα, τὰ διπλάσια καὶ τὰ κέρδη τῶν καταγγελλόντων ὑπαλλήλων.

Φαντάσθητε τώρα σεῖς. ἀρκεῖ νὰ μὴν εἶσθε ὑπουργοί, ἕνα τοιοῦτον ἱερεξεταστικὸν νόμον, λειτουργοῦντα ἐν Ἑλλάδι, εἰς τόπον ὅπου αἱ εὐνοιαι, τὰ χατήρια, αἱ ψῆφοι, αἱ συστάσεις, ἡ βουλευτικὴ παντοδυναμία, αἱ δωροδοκίαι, αἱ ἀτιμίαι τῶν ὑπαλλήλων μποροῦν νὰ τρώγουν τὴν ἡμίσειαν εἰσοδείαν τοῦ φόρου, καὶ πάλιν ἡ αὐθαιρεσία, τὸ θηριῶδες, τὸ *ἄστι κτοῦα*, ἡ Χωροφυλακή, οἱ Εἰρηνοδίκαι καὶ οἱ Ἔφοροι θὰ μποροῦν νὰ κάμνουν τὸ ἕνα δύο. Φαντάσθητε τώρα εἰς τὸν τόπον αὐτὸν τῆς ἀσυνειδησίας, τί νοθεία, τί διαφθορά, τί κλεψιά, τί βάπτισμα θὰ εἰσαχθῇ εἰς τὰ κρασιά μας, εἰς τὴν μπίρα μας, εἰς τὰ οἰνοπνεύματά μας. Καὶ φαντάσθητε ἀκόμη ὅτι πλὴν τοῦ εὐλογημένου Ἑλληνικοῦ Βασιλείου, τῆς λέπρας καὶ τῆς κλεφτουριᾶς, θὰ συστηθῇ, ἅμα ἐνοικιασθοῦν οἱ φόροι αὐτοὶ εἰς ἑταιρίας καὶ πιστωτικὰ Καταστήματα, καὶ ἄλλο Ὁμογενικὸν Βασίλειον, παντοδυναμώτερον, ληστρικώτερον, θηριωδέστερον, ἀπομυζητικώτερον!

Δυστυχῆ λαέ, σὲ κλαίομεν!

* * *

Πρέπει λοιπὸν νὰ μείνωμεν χωρὶς ἰσοζύγιον; Ὄχι. Ἐκ τῶν νέων φόρων ἐν ἀνάγκῃ πρέπει νὰ εἰσαχθῇ ὁ φόρος ἐπὶ τοῦ καπνοῦ. Εἶναι ὁ καπνὸς ἓν ἐκ τῶν δηλητηρίων τῶν φθειρόντων καὶ ὑπαινόντων γενεὰς ὁλοκλήρους. Ἂς φορολογηθῇ! Ἡ Γαλλία ἀρύεται 300 ἑκατομμύρια ἐκ τοῦ περὶ καπνοῦ φόρου, τὸ ὁποῖον ἀναλογεῖ πρὸς 9 φράγκα τὴν κεφαλήν· ἐνῷ ὁ φόρος τοῦ Καλλιγᾶ ἀναλογεῖ, ὑπὸ τὴν ἔποψιν τοῦ δημοσίου πρὸς 2 φρ. κατὰ κεφαλήν, ὑπὸ δὲ τὴν ἔποψιν τῶν ἐνοικιαστῶν πρὸς 3 φρ. ἢ καὶ πρὸς 4, κατὰ τὴν ἀριθμητικὴν τοῦ κ. Ἀριστείδου Οἰκονόμου. Τοῦτο μόνον παρατηροῦμεν: ὅτι δυνατὸν νὰ ὁρισθῇ διαφορὰ ποιότητος· ἐπὶ δὲ τῶν σιγάρων (πούρων) καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ καπνοῦ νὰ τεθοῦν ὑπέρογκοι φόροι, ἂν μπορῇ ὁ κ. Καλλιγᾶς νὰ ἐξασφαλισθῇ κατὰ τῶν λαθρεμπόρων ὁμογενῶν, δεῖγμα τῶν ὁποίων ἔχομεν χθεσινὸν ἀκόμη, τὸν κ. Ἕκτορα Ψύχαν, συλληφθέντα καὶ πληρώσαντα 7,000 φράγκα πρόστιμον.

Ἀλλ' ὁ φόρος ἐπὶ τοῦ οἴνου, ὁ φόρος ἐπὶ τῶν πνευματωδῶν ποτῶν, ὁ φόρος ἐπὶ τοῦ ζύθου, πρέπει νὰ ἀνακληθῶσι καὶ ἂν γίνῃ ἀνάγκη νὰ ἔχωμεν καὶ ὑπουργικὴν μεταβολήν, τὸ κακόν, βεβαιωθῆτε, δὲν εἶναι μέγα· εἶναι ἀληθὲς ὅτι θὰ τὸν κόψουμε τὸν κ. πρωθυπουργὸν μέσα εἰς τὴν ἀναμόρφωσιν· ἀλλ' ἂς μείνουν ἔξω καὶ μερικὰ πεταλώματα χωροφυλάκων, ξεκοιλιάσματα κλητήρων, ἤρωϊσμοὶ ἀποσπασμάτων καὶ ὁ ἔφορος τῶν ἀλυκῶν Ἀναβύσσου.

Περὶ τοῦ πῶς θὰ ἐξισωθῇ τὸ Ἰσοζύγιον, δὲν εἴμεθα ὑπουργοὶ τῶν Οἰκονομικῶν νὰ τὸ καλύψωμεν ἡμεῖς. Τοῦτο μόνον γνωρίζομεν, ὅπως σηκόνει βάρος ἡ πτώχια, δύναται νὰ σηκώσῃ καὶ ὁ πλοῦτος. Τοῦτο μόνον γνωρίζομεν, ὅτι διευθυνταὶ Πιστωτικῶν καταστημάτων μᾶς εἶπον ὅτι εὐχαρίστως δέχονται αὔξησιν τῆς ὑφισταμένης νῦν φορολογίας ἐπὶ τῶν κερδῶν, 3 0)0 εἰς τέσσαρα τοῦς ἑκατόν. Αὐτὸ τὸ τέσσαρα δυνατὸν νὰ γίνῃ καὶ πέντε. Συνάμα ὁ φόρος τῶν ἐπιτηδευμάτων εἰς τὰ κερδοσκοπικὰ ἐπιτηδεύματα δύναται νὰ τριπλασιασθῇ καὶ νὰ τετραπλασιασθῇ. Συνάμα νὰ τεθῇ φόρος ἐπὶ τῶν ἐνοικίων. Καὶ ἐν τῷ μεταξὺ τούτῳ νὰ μελετηθῇ ὑπὸ τῆς νῦν ἢ νέας κυβερνήσεως πῶς θὰ φορολογηθοῦν τὰ κεφάλαια καὶ τὰ εἰσοδήματα. Δὲν ἔχομεν μόνον παραδείγματα εἰς τὰ μεγάλα κράτη. Ἔχομεν παραδείγματα καὶ εἰς τὰ μικρά. Ἡ Σουηδία ἐκ τοῦ φόρου τοῦ εἰσοδήματος λαμβάνει περίπου=6,000,000. Ἐν τῇ δημοκρατουμένῃ Ἑλβετίᾳ ὑπάρχει διπλοῦς φόρος καὶ ἐπὶ τοῦ κεφαλαίου καὶ ἐπὶ τοῦ εἰσοδήματος. Ἐν Ἀμερικῇ φόρος ἐπὶ τοῦ κεφαλαίου. Πρὸς τὸ παρὸν δέ, ἂν δὲν φθάσουν οἱ φόροι, δυνάμεθα πολὺ καλὰ νὰ κόψωμεν καὶ τέσσαρα καὶ πέντε ἑκατομμύρια τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν καὶ τῶν Ναυτικῶν, διότι πρῶτον μὲ τὰ ἑκατομμύρια τῶν δύο αὐτῶν ὑπουργείων κάμνομεν πάντοτε μιὰ τρύπα στὸ νερό, καὶ δεύτερον διὰ νὰ κερδίσωμεν νέους Ἕλληνας, δὲν πρέπει νὰ πεθάνωμεν οἱ παλαιοί.

Ὁμιλοῦμεν καθαρὰ, πρακτικά, στρογγυλά.

Καλιβάν.

ΦΡΟΥ—ΦΡΟΥ

—

Οἰκονομικὰ τοῦ Δημητρακάκη:

«Ἐγὼ ὅμως ἔρχομαι εἰς τὰ πρῶτα στοιχεῖα, τὰ ἀπολύτως ἀναγκαῖα εἰς τὴν συντήρησιν τοῦ ἀνθρώπου. *Ὁ ἀραβόσιτος ἐπωλεῖτο 20 λεπτὰ πρίν· 20 καὶ τώρα· πρὶν 22 ἡ σίκαλις περὶ 22·* ἔμεινεν ἐπίσης καὶ ἡ κριθὴ 27· ἐπωλεῖτο καὶ πωλεῖται· καὶ ἂν θέλετε, κ. ὑπουργὲ, στέλλομεν εἰς τὴν ἀγορὰν ἐπιτροπὴν διὰ νὰ μᾶς βεβαιώσῃ ἂν ἔχω δίκαιον.»

(*Ἐκ τῶν στενογραφημένων πρακτικῶν.*)

—

Πόσα πράγματα μπορεῖ νὰ λέγωνται εἰς αὐτὸν τὸν τόπον!

Ὁ Ἀριστείδης Οἰκονόμου, ὁ πρώην Βουλευτὴς Καλαβρύτων καὶ ὁ Δημητρακάκης, ἀντιπολιτευόμενοι καὶ οἱ δύω. Κάμνουν δὲ καὶ οἱ δύο τὸν οἰκονομολόγον.

Ὑπελόγισαν λοιπὸν καὶ εὗρον ὁ μὲν πρῶτος ὅτι ὁ νέος φόρος ἐπὶ τοῦ καπνοῦ θὰ φέρῃ **9,000,000** (γρ. ἐννέα) ἑκατομμύρια· ὁ δὲ Δημητρακάκης ὅτι θὰ φέρῃ μόνον 650,000 χιλιάδες· καὶ ὁ Καλλιγᾶς ὅτι θὰ φέρῃ 4,000,000!

Βάστα τώρα ρωμαϊκὸ κεφάλι εἰς τοὺς ὑπολογισμοὺς αὐτοὺς τῶν σοφῶν καὶ, ἂν μπορῇς, κατάλαβε τί τρέχει!

—

Διάλογος περὶ Βασιλέως ἐν τῇ Βουλῇ:

Ὁ Δημητρακάκης ἀποκαλύπτει ἀπὸ τοῦ βήματος ὅτι οἱ φοβεροὶ ταχυδακτυλουργοὶ Κορωνιὸς καὶ Σα ζητοῦν νὰ ἀναδείξουν καὶ τὸν Βασιλέα μας ἀρχιπαίκτην τοῦ Χρηματιστηρίου.

Τρικούπης. Δὲν εἶναι ἀληθὲς, δὲν ἐστάλη κἀνὲν τηλεγράφημα. Δὲν εἶναι ὀρθὸν νὰ φέρηται ἐδῶ τὸ ὄνομα τοῦ Βασιλέως.

Ῥοῦφος. Κύριε, δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ὁμιλῇς περὶ Βασιλέως κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον.

Δημητρακάκης. Ἐγὼ ἐπαινῶ τὸν Βασιλέα· καὶ ὅταν εἶμαι ἐν τῇ ἀντιπολιτεύσει δὲν κάμω τὸν Δημοκρατικόν.

Ῥοῦφος. Ὤχ! ἀδελφὲ, μᾶς ἐσκότισες.

Δουζίνας. Νομίζεις ὅτι ἐδῶ εἶναι αἱ Πάτραι, δὲν φοβοῦμαι οὔτε τὰ λεμόνια σου, οὔτε τὰ χειροκροτήματά σου.

Δουζίνας. Τὸ συγχαρητήριον πρὸς τὸν Βασιλέα τί ἔλεγε;

Δημητρακάκης. Νὰ εὕρῃς τὸν ἁρμόδιον νὰ ἐρωτήσῃς!

—

Πρότασις νόμου:

Εἰς κάθε ἐπιτροπὴν ποῦ θὰ ἐκλέγῃ ἡ Βουλὴ νὰ ἐκλέγῃ καὶ ἄλλην μίαν παραπληρωματικὴν, σκοπὸν ἔχουσαν νὰ κεντῇ τὴν πρώτην ὥστε νὰ ἐργάζηται.

—

Ἡ ἐπὶ τοῦ θεάτρου ἐπιτροπὴ συνέστη σύμφωνα μὲ τὸν νόμον τοῦ καταμερισμοῦ τῶν ἔργων. Οὕτως ὁ καθηγητὴς κ. Παπαῤῥηγόπουλος διωρίσθη διὰ τὰ Ἱστορικὰ δρά-

ματα, ὁ κ. Γ. Παράσχος διὰ τὰ φουστανελλάδικα (ἐθνικά) ὁ κ. Φιλήμων διὰ τὰ δράματα τοῦ *αἰῶνός μας* καὶ ὁ κ. Σταμούλης διωρίσθη στὰ μούλικα (τραγικοκωμικά).

—

Ὁ πρόεδρος τῆς Βουλῆς ξεύρετε τί εἶναι· δύο φρύδια ὡς ἄγρια κύματα ἐξογκωμένα καὶ ἕνα κουδοῦνι. Εἰς τὴν συνεδρίασιν τῆς Παρασκευῆς, ἐνῷ κάτω εἰς τὴν αἴθουσαν ἐπανελαμβάνετο ὅ,τι συνήθως γίνεται ὅτε δύο στρατόπεδα σκύλων ἔρχονται στὰ χέρια ἢ μᾶλλον 'στὰ πόδια Τὰ δύο φρύδια ἐν τούτοις ἀτενίζουν τὸ θεωρεῖον τῶν δημοσιογράφων, καὶ κάμνουν διὰ -ῶν χειρῶν κίνημα πλοιάρχου ζητοῦντος ν' ἀπομακρύνῃ λέμβον ἀπὸ τῆς ὁδοῦ του. Μετὰ τοῦτο φωνάζουν μετ' ὀργῆς τὰ δύο φρύδια :

— Δὲν ἐντρέπεσθε ; Ἔπεται ὀλίγη ἀνάπαυσις ἐκ τῆς μακρᾶς ἀγορεύσεως. Καὶ ἐπαναλαμβάνοντα τὸν λόγον, τὰ δύο Φρύδια : Νὰ πᾶτε, λένε, στὸ καφενεῖο !

Καὶ ὁ ἀξιωματικὸς τῆς φρουρᾶς ὁδηγεῖ ὅλους τοὺς δημοσιογράφους εἰς τὸ Καφενεῖον, ὅπου κάμνουν ροβερὰν κατανάλωσιν εἰς βάρος τοῦ κ. Βαλαωρίτου.

Αὐτὸ εἶναι τὸ ἀστεῖον μέρος τοῦ πράγματος.

Το σπουδαῖον εἶναι ὅτι ἡ χονδροειδὴς αὐτὴ nullité τοῦ Προέδρου τῆς Βουλῆς προσέβαλεν ὅλον τὸν τύπον ἐπισημότατα, καὶ ἂν ὁ τύπος συνησθάνετο τὴν ἀξιοπρέπειάν του ὤφειλε νὰ ζητήσῃ παρὰ τῆς Βουλῆς δι' ἀναφορᾶς του ν' ἀποδοκιμάσῃ τὴν πρᾶξιν αὐτὴν τοῦ Προέδρου της.

—

Ἐκ τῶν τάξεων τῆς ἀντιπολιτεύσεως προῆλθε κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς Παρασκευῆς νεαρὸς ῥήτωρ ὁ κ. **Χατζόπουλος** τῆς Εὐρυτανίας βαρὺς ἐναντίον τοῦ Ὑπουργείου, ἀφ' οὗ ἀπεσκίρτησεν, μετὰ δυνάμεως λόγου πολλῆς, ζωηρότητος περὶ τὴν ἔκφρασιν, ἑτοιμότητος εἰς τὸ ἀπαντᾶν καὶ σαρκαστικοῦ ὕφους, τὸ ὁποῖον δὲν πιστεύομεν νὰ παρήρεσε πολὺ εἰς τὸν Μεγαλέμπορον τῶν σαρκασμῶν κ. Καλλιγᾶν. Ἐννοεῖται ὅτι ἡ ἐπίθεσις ἐκ τῶν τάξεων τῆς συμπολιτεύσεως ὑπῆρξε σφοδρὰ, ἀλλὰ καὶ ὁ ῥήτωρ σφοδρότερος καὶ τὰ ἐπιχειρήματά του κατήρχοντο ἐπίσης σφοδρὰ ἐπὶ τῶν *σημειωμένων* νώτων τῶν κυρίων Ὑπουργῶν, οἵτινες κατ' αὐτὴν ἰδίως τὴν συνεδρίασιν ἐξῆλθον ἐξηυτελισμένοι. Τοῦτο ἠνάγκασε τὴν *Στοὰν* νὰ εἴπῃ ὅτι ὁ κ. Χατζόπουλος ἐγένετο ἀφορμὴ νὰ γίνουν ἀντεγκλήσεις αἵτινες ἐζημίωσαν τὴν ἀξιοπρέπειαν τῆς Βουλῆς. Καὶ ὅταν λέγῃ Βουλὴν ἡ *Στοὰ*, ἐννοεῖ τὴν πλειοψηφίαν καὶ τότε συμφωνοῦμεν πληρέστατα.

ΒΟΥΛΗ.

—

Καὶ ἐπὶ τῶν δύο συνεχῶν συνεδριάσεων τῆς Πέμπτης καὶ Παρασκευῆς ὁ αὐτὸς τρελλοβορᾶς ἐθαυματούργησεν. Ὡμοιαζον πρὸς ἀλλήλας, ὅσον δύο ἀδελφοί, οἱ ὁποῖοι δύνανται νὰ εἶναι ὁ εἷς μελαγχροινὸς, καὶ ὁ ἕτερος ξανθὸς, αὐτὸς ὑψηλότερος, βραχύτερος ἐκεῖνος, ἀλλὰ κάλλιστα ἐννοεῖτε ἀπὸ τοῦ ἤχου τῆς φωνῆς, ἀπὸ τῆς ὅλης φυσιογνωμίας, τὴν ἀδελφότητά των. Τὴν Πέμπτην ἐδούλευσεν ἐπὶ τοῦ Βήματος τὸ μικροσκόπιον τοῦ κ. Σωτηροπούλου ἐπὶ τῶν φόρων τοῦ κ. Καλλιγᾶ, ἀποκαλύπτον κηλίδας ἀσυνεπειῶν, ἀκαταλληλότητος, καταθλίψεων, σπαταλῆς κ.τ.λ. Εἰς ἀντίῤῥοπον ὁ κοπτὴρ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν οἰκονομικῶν ἀνέταμε τὴν οἰκονομικὴν διοίκησιν τοῦ παρελθόντος, καταδείξασα τὴν σαθρότητα καὶ δυσωδίαν αὐτῆς, τὴν ἀκαταστασίαν τῶν ταμείων, τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου τὴν ἀνυπαρξίαν, τὴν ἐλεεινότητα τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, καὶ τὰς 650 ἐκκρεμεῖς ὑποθέσεις λαθρεμπορίων· τὴν δὲ Παρασκευὴν αἱ εἰκόνες διεδέχοντο ἡ μία τὴν ἄλλην, ὡς ἐν πανοράματι, μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι εἰς τὴν ποικιλίαν τῶν εἰκόνων ἀνταπεκρίνετο ἡ ποικιλία τῶν παρουσιαζόντων αὐτὰς εἰς τὸ φιλοθέαμον κοινόν· ἐκεῖνος τὸν ἑνωματάρχην, ὁ ἄλλος τοὺς φυγοδίκους του, ὁ ἄλλος τὰ διαφορικὰ τέλη, ὁ ἄλλος τοὺς ἀναλυτικούς του πίνακας, καὶ οὕτω καθεξῆς· ἀλλὰ καὶ αἱ δύο συνεδριάσεις ἐφιλοτιμήθησαν νὰ μᾶς ἐπιδείξωσιν ἐν τέλει μίαν καὶ τὴν αὐτὴν εἰκόνα ! τὴν αὐλὴν ἑνὸς ῥρενοκομείου· καὶ ἐδῶ ἀνευρίσκω τὴν ἀδελφοσύνην των· ἀμφότεραι δ' ἀπέληξαν—εἰς ἐκκενώσεις, μὲ συμπάθειο,— ὡς θὰ ἔλεγεν ἀγαθὸς ἐπαρχιώτης· ἡ πρώτη τῶν ὑβριστικωτέρων λέξεων καὶ χειρονομιῶν, καὶ ἡ δευτέρα — τοῦ θεωρείου τῶν δημοσιογράφων. Ἀμφότεραι, πλήρεις ἐμπρηστικῶν ὑλῶν, ἔσχον ὡς συνέπειαν ἐκπυρσοκροτήσεις· ἀλλ' ἡ μὲν πρώτη, ἂν δὲν ἐβροῦνθητε τὰς παρομοιώσεις, ἐξερράγη αἰφνηδίως, ὡς βόμβα μηδενιστῶν· ἡ δ' ἑπομένη, ὡς ῥοκέταις ἐν παραστάσει πυροτεχνικῇ τῶν ὁποίων τὴν ἀνατίναξιν προκαλοῦσιν οἱ σπινθῆρες τοῦ μανιωδῶς ἀπὸ ὥρας περιστρεφομένου *ἀνεμομύλου*.

—

Ὁ κ. Καλλιγᾶς ἦτο ὁ Ποσειδὼν, ὁ ἐξεγείρας τὴν τρικυμίαν τῆς Πέμπτης· ἡ τρίαινά του ἦτο μία λέξις τὴν ὁποίαν ἔπτυσε κατὰ πρόσωπον τοῦ Σωτηροπούλου : ἡ λέξις *συνέταιρος*· ἀλλ' αὐτὸς ὁ *συνεταιρισμὸς* κακῶς ἀντήχησεν εἰς τὴν εὐπρόσβλητον παρθενίαν του· ἐκ τούτου σύσσωμος ἡ οἰκογένεια ἀναστατοῦται κατὰ τοῦ ὑβριστοῦ· ὁ πατὴρ Κουμουνδοῦρος θέλει νὰ σώσῃ τὴν τιμὴν τῆς παρθένου, ὁ Καλλιγᾶς ἐπιμένει καταστρέρων αὐτήν. Γίνεται κάθοδος συμπάσης τῆς ὑβρισθείσης γενεᾶς πρὸ τοῦ βήματος, ὕβρεις καὶ μηκυθμοί, ἐδῶ ἀντηχεῖ *Βελεντζισταί*, ἐκεῖ *συκοφάνται*, *ἄτιμοι*, ψεῦσται, γροθιαῖς συσφίγγονται, μπαστούνια ἐγείρονται, ὁ Κώστας Κουμουνδοῦρος καὶ ὁ Μῆτσας, ὁ Μάνδαλος καὶ ὁ Μπουλελᾶς, ἑτοιμάζονται νὰ κατέλθωσιν εἰς τὸ στάδιον διὰ τὸν στέφανον τοῦ Ὀλυμπιονίκου· ὁ Καλλιγᾶς μένει καλυμμένος ἐπὶ τοῦ Βήματος, καὶ ὁ κ. Τρικούπης ἐν τῇ ἀγκλαματώδει ἀπαθείᾳ του ὁμοιάζει τὸν ἀνδριάντα τοῦ Πομπηίου ἐν τῇ Ῥωμαϊκῇ συγκλήτῳ. Δὲν ἐνθυμοῦμαι ποία χεὶρ εὐεργετικὴ, οὐχὶ ὅμως ἡ κουδουνίζουσα χεὶρ τοῦ Προέδρου, ἐπέχυσε τὸ ἔλαιον τῆς γαλήνης· ἀλλὰ μετ' ὀλίγον ὁ κ. Καλλιγᾶς ἐξηκολούθει τὴν ὁμιλίαν του.

—

Ἥρως δὲ τῆς δευτέρας φρενίτιδος ὑπῆρξεν ὁ βουλευτὴς Εὐρυτανίας κ. Ζηνόπουλος. Θεέ μου, τί συνεδρίασις ἐκείνη τῆς προχθεσινῆς Παρασκευῆς ! Τί ἐπερωτήσεις, καὶ τί ἐπερωτήσεων ἐπερωτήσεις, καὶ τί συζητήσεις, καὶ τί ὑποσυζητήσεις, καὶ τί ἀνθυποσυζητήσεις, καὶ τί λεπτομέρειαι, καὶ τί παρεκβάσεις, καὶ τί φιλυτιμίαι, καὶ τί πάταγος, ὅλ' αὐτὰ ἐν ἐπεισοδίοις, τοῦ ἑνὸς χρεωστοῦντος τὴν γένεσίν του εἰς τὸ προηγούμενον, καὶ μόνον τοῦ κυρίου θέματος τῆς ἡμέρας μὴ ἐγγιχθέντος, ἀλλ' ἅπαξ ἢ δὶς ἀπατηλῶς μόνον ἀντικατοπτρισθέντος εἰς τὰς προσδοκίας μας. Ἀπὸ τὰ συνήθη παράπονα τοῦ υἱοῦ Κουμουνδούρου διὰ τὸ στρατιωτικὸν καθεστὸς ἐν τῇ ἰδιαιτέρᾳ πατρίδι του μεταπίπτομεν εἰς τὸ νομοσχέδιον τοῦ Δου-

ζίνα περὶ ἐλαττώσεως τοῦ χρόνου τῆς συντάξεως τῶν διδασκαλισσῶν, τὸν ἀκούομεν τονίζοντα συγκινητικὰ ἐλεγεῖα διὰ τὰ *ἀσθενῆ ἐκεῖνα πλάσματα*, καὶ μονονοῦ, ψάλλοντα τὸ δημῶδες Ἀθηναϊκὸν τραγοῦδι: «Κυρὰ δασκάλα μου,» καὶ τὸ θαυμαστότερον, μετὰ δεκαεπτατετίαν περίπου, ἐπαναλαμβάνοντα τὸν ἀφορισμὸν τῆς *Παπίσσης Ἰωάννας* ὕστερον ἀπὸ τὰς γελοίας ἀποπείρας τῆς Συνόδου, καὶ συστήνοντα νὰ ἐμποδισθῇ ἡ περαιτέρω δημοσίευσις αὐτῆς ἐν τῷ *Ἀριστοφάνει*, δηλονότι ἡ χιλιοστὴ ἀναδημοσίευσις αὐτῆς μετὰ τόσας ἐκδόσεις καὶ μεταφράσεις καὶ τόσον ἀναγνωστικὸν καταφάγωμα. Καλημέρας σας, Κύριε Δουζίνα ! πότε ξυπνήσατε ; εἶσθε καλά ; «ἡ ἀρχαία Ἑλλὰς *εὗρε* τὴν θεογονίαν, καὶ ἡ νέα Ἑλλὰς τὴν θεολογίαν (sic)· δύο εἶναι οἱ ἀληθεῖς χριστιανισμοί· ὁ ἱσπανικὸς χριστιανισμὸς, καὶ ὁ ἑλληνικὸς χριστιανισμός!» Ἀπὸ τοιαῦτα ἄνθη ἦτο κατεσπαρμένη ἡ ἀνωτέρω πρότασίς του, καὶ ἀπὸ τὰς αἰωνίας κοινοτοπίας περὶ ἑλληνισμοῦ καὶ ὀρθοδοξίας, γνώσεις αἱ ὁποῖαι εὐθὺς ἐν ἀρχῇ μεταδίδονται ἐπὶ τῶν βάθρων τῶν δημοτικῶν σχολείων, οὐχὶ δέ ποτε ἐπὶ τῶν βουλευτικῶν ἑδωλίων. Ἐπιφυλασσόμενος εὐθετώτερον νὰ ἐπανέλθω εἰς τὴν οὐσίαν τῆς προτάσεώς του, στερεοῦμαι ἤδη τῆς τοιαύτης τρυφῆς, καὶ ἀποχαιρετῶ τὸν κ. Δουζίναν : Καλὴν μέρα σας ! πότε ξυπνήσατε ;

—

Ἀλλ' ἤδη τὸν ἀπολογητὴν τῆς ἐκκλησίας διαδέχεται ὁ διώκτης τῆς φυγοδικίας κ. Ῥάλλης· ἡ ἀντίθεσις βλέπετε, εἶναι ἀπότομος· παρουσιάζει μακρὸν κομβολόγιον ἐγκλημάτων καὶ ἐγκλημάτων, καὶ ἐπί τινα λεπτὰ πλήττουσι τὸν ἀέρα παρατασσόμεναι ἡ μία μετὰ τὴν ἄλλην, αἱ χαριτωμέναι λέξεις *φόνος*, *βιασμὸς*, *κλοπὴ ληστεία*, καὶ καθεξῆς. Καὶ ἐντεῦθεν ἡ συνεδρίασις ἀρχεται προσλαμβάνουσα τὴν ἰδιάζουσαν αὐτῆς φυσιογνωμίαν. Εἴδατε ποτὲ εἰς ἑσπερίδας νὰ παίζουν *τὰς πόλεις* ; ἕκαστος προσλαμβάνει τὸ ὄνομα μιᾶς πόλεως· γίνεται π. χ. Μεσολόγγι, Ἀστακός, Χαλκίς, Ἀθῆναι· οἱ παίζοντες ὑποχρεοῦνται νὰ κάθηνται· εἴδατε τί κακό, καὶ τί θόρυβος γίνεται, καὶ μετὰ πόσης γοργότητος ἡ μία πόλις ἐγείρεται νὰ καταλάβῃ τὴν θέσιν τῆς ἄλλης, καὶ ἡ ἄλλη τῆς ἄλλης, καὶ ποῖος ἀγὼν τελεῖται καθημενοεγειρομένων ; κανὲν κάθισμα δὲν μένει κενὸν, καὶ κανεὶς δὲν κάθεται. Τοιαύτην ἀπόλαυσιν προχθὲς παρεῖχε καὶ ἡ Βουλὴ ῥητόρων γοργῶς ἀνερχομένων καὶ κατερχομένων καὶ αὖθις ἀναβαινόντων, μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι μία ἦτο ἡ πόλις, πρὸς ἣν ἔσπευδον· τὸ Βῆμα, ἡ γῆ τῆς ἐπαγγελίας, ἡ κάλλιον τῆς *ἀπαγγελίας*. Ἐγείρεται ἡ περὶ φυγοδίκων συζήτησις, οἱ βουλευταὶ Μεσσηνίας ἀγωνιῶσι νὰ περισώσωσι τὰ φιλήσυχα λείψανα τῆς μονονοῦ φυγοδίκου κηρυχθείσης ἐπαρχίας των, ὁμιλεῖ ἐπ' αὐτοῦ δεκὰς βουλευτῶν, τῶν πλειόνων δὶς καὶ τρίς, ἐξ ὧν μνημονεύομεν τοῦ κ. Στεφανίδου, προτείναντος πρὸς καταστολὴν τῆς φυγοδικίας νὰ ἀποσταλῶσιν ἱεροκήρυκες, ἴσως καὶ ἐκ τῆς γειτνιάσεως τοῦ Δουζίνα μεταδοθέντος αὐτῷ τοῦ νοσήματος. Μετὰ ταῦτα ὁ εἰδικὸς ἐπὶ τῆς ἐκφράσεως εὐγνωμοσυνῶν βουλευτὴς Καλαβρύτων κ. Φωτήλας ἀνυψοῖ ἄλλο, οὐχὶ ὀλιγώτερον εἰδεχθὲς παραπέτασμα: τὸ τῆς ζωοκλοπῆς. Μετὰ τοὺς ζωοκλέπτας, διαπραχθείσης ἐν τῷ μεταξὺ ἀποπείρας λόγου ὑπὸ τοῦ Μανδάλου, ὁ Σωτηρόπουλος ἀνοίγει τὴν θύραν εἰς τὸν νόμον τῶν διαφορικῶν τελῶν, λαμβάνουσι τὸν λόγον πολλοί, τὸ ζήτημα προσδέχεται ὅλας τὰς φάσεις τῆς σελήνης, λαμβάνουσι καιρὸν ἄλλα ζητήματα καὶ χώνουσι τὴν μύτην των κι' ἐκεῖνα· εἰς μάτην ὁ κ. Φιλάρετος προσπαθεῖ ν' ἀνάψῃ τὴν λυχνίαν τῆς ἡμερησίας διατάξεως, καὶ ὁ Πρωθυπουργὸς ἐπιχέει ἔλαιον ἐπ' αὐτῆς· τὸ φᾶσμα τοῦ προϋπολογισμοῦ παρουσιάζεται, καὶ τὴν ἐκραγεῖσαν ῥαγδαίαν βροχὴν ἐκ τῶν ἐπισωρευθέντων νεφῶν δέχεται κατακέφαλα ὁ κ. Ζηνόπουλος.

—

Ὁ Ζηνόπουλος εἶναι ὁ σθεναρώτερος τῶν μαχητῶν τοῦ Κουμουνδουρισμοῦ· ὅ,τι πρὸ πάντων τὸν χαρακτηρίζει εἶναι ἡ ὁρμὴ· ὁρμὴ λόγων καὶ ὁρμὴ κινήσεων. Ἐκτὸς τῆς Βουλῆς, βαδίζων ἢ συνδιαλεγόμενος, εἶνε ὁ ἴδιος· δὲν ἠπόρησα ὅταν τὸν ἤκουσα πρῶτον ἐπὶ τοῦ βήματος· τοιοῦτον τὸν ἤξευρα· νομίζετε ὅτι διατελεῖ ὑπὸ ἀτμόν· ἐκ τούτου καὶ οἱ λόγοι του εἶνε *ἀτμώδεις* ἐνίοτε. Ἤδη τετράκις ἔχει καθαλικεύσει τὸ βῆμα· κατ' ἀρχὰς τὰ ἔβαλε μὲ τὸν Τρικούπην· ἀλλ' ὁ κ. Τρικούπης ἀντὶ πάσης ἀπαντήσεως τὸν παραπέμπει εἰς τὴν παρελθοῦσαν Σύνοδον . . . ὡς ἂν τὸν παρέπεμπεν εἰς τὴν Τῆνον· ὁ Ζηνόπουλος δριμύτερον ἐπαναλαμβάνει τὴν ἐπίθεσιν, ὁ Τρικούπης τὸν ἀποκρούει . . . διὰ τῆς σιωπῆς· ὁ βουλευτὴς Εὐρυτανίας ἀπελπίζεται, ἀλλ' ἐλπίζει νὰ τὰ βγάλῃ πέραν ἐπὶ ἄλλου ἐδάφους. Ζητεῖ τὴν ἐπίδοσιν καὶ διανομὴν τοῦ προϋπολογισμοῦ, καθ' ὃ μέλος τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ. Νέα συγκροτεῖται ἀψιμαχία, ἀλλ' ἐνῷ ἐνομίζετο ἐξαντληθὲν τὸ θέμα ὑπὸ τοῦ κ. Κοντογούρη, καὶ ἐκρούετο ὁ κώδων τῆς ἡμερησίας διατάξεως, καὶ ἡτοιμάζετο ὁ ῥήτωρ τῆς ἡμέρας κ. Χαντζόπουλος, πέμπτον ἤδη ὁρμᾷ ἐπὶ τὸ Βῆμα ὁ κ. Ζηνόπουλος. Ἀλλ' ἐδῶ εἶνε ἡ καταστροφή· Ἡ δεξιὰ ἐγερθεῖσα σύσσωμος ἀξιοῖ νὰ μὴ τῷ ἐπιτρέψῃ πλέον τὸν λόγον, προβάλλουσα τὸν κανονισμὸν, καὶ καταπίγουσα τὴν ζωηρὰν πάλην τοῦ Ζηνοπούλου ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας τοῦ λόγου του διὰ βροντωδῶν *Κάτω ! Κάτω !* καὶ ἀπειληπτικῆς στάσεως. Διακρίνονται ὡς μᾶλλον ἐξημένοι οἱ κκ. Βαλέττας καὶ Γρυπάρης. Ἤδη ὁ κ. Μάνδαλος ἐπαναλαμβάνει τὴν ἀποτυχοῦσαν ἀπόπειραν μᾶλλον ἐπιτυχῶς, ὄχι πλέον ἐπί, ἀλλὰ πρὸ τοῦ βήματος, κτυπῶν ἐπ' αὐτοῦ τὴν παλάμην του, καὶ ἑτοιμαζόμενος νὰ σύρῃ κάτω τὸν ἐπιμένοντα ἀγορευτήν. Ὁ Ζηνόπουλος κατέρχεται, ἀπειληπτικὸς, καὶ κατευνάζεται ἡ θύελλα.

—

Ἀλλ' ἠδύνατο νὰ μένῃ ἄνευ ἐκδικήσεως ἡ ἀριστερά ; ἦλθεν ἡ σειρά της. Ὁ κ. Στεφανόπουλος, συμπολιτευόμενος, ἐγείρεται νὰ 'πῇ δυὸ λόγια ἀπὸ τῆς θέσεώς του. Ἡ εὐκαιρία λαμπρά. Ὅλη ἡ ἔξαψις καὶ ἡ βροντὴ τῆς δεξιᾶς νῦν μετατίθεται εἰς τὴν ἀριστερὰν. Ἀδιάφορον, ἂν ἦτο ἡ δευτέρα φορὰ καθ' ἣν ἐλάμβανε τὸν λόγον ὁ βουλευτής· ἀπέναντι τῆς παρεχομένης εὐκαιρίας πρὸς ἐξόφλησιν τοῦ συναλλάγματός της ἦτο μηδαμινή· ὀφθαλμὸν ἀντὶ ὀφθαλμοῦ καὶ ὀδόντα ἀντὶ ὀδόντος. Ὁ Στεφανόπουλος ἀναγκάζεται νὰ καθήσῃ, ὅτε . . . ἀνοίγεται ἡ θύρα τοῦ δημοσιογραφικοῦ θεωρείου, καὶ ἡ ἐνόπλος δύναμις μᾶς ἀπαλλάττει πάσης περαιτέρω ἀσχολίας, κενοῦσα τὸ θεωρεῖόν μας.

—

Ἠκούσθησαν ποδοκροτήματα ἀπὸ τοῦ θεωρείου, καὶ ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Βουλῆς ἠναγκάσθη νὰ προβῇ εἰς τὸ μέτρον αὐτό. Δὲν ἐξεταζω ἂν τὸ μέτρον ἔπρεπε νὰ ἐπεκταθῇ ἐφ' ὅλων τῶν εὑρισκομένων ἐντὸς αὐτῶν, ἢ ἂν ἦτο εὐχερὲς νὰ ἐξακριβωθῇ ὁ δράστης τοῦ ἀτακτήματος, ἢ, ἂν ἦτον εὔπρεπὲς, ἀφοῦ ἅπαξ διέταξε τὴν ἐκκένωσιν ὁ κ. Πρόεδρος, νὰ στραφῇ πρὸς τὸ θεωρεῖον, πανηγυρικῶς ἐπιτιμῶν τοὺς ἐν αὐτῷ διότι, ὡς ἐγένετο ἡ ἐπιτίμησις, ἀντενακλᾶτο ἐπὶ πάντων ἀδικώτατα· λέγω μόνον ὅτι εἶναι ὀχληροτάτη διὰ τοὺς ἐκεῖ ἐργαζομένους, καὶ κωμικὴ διὰ πάντα, ἡ παρουσία τῶν παρασάκτων ἐκείνων Κυρίων, οἵτινες, φιλοδοξοῦντες, τόσον ἀνυπομονοῦσι νὰ συμμετάσχωσι τῶν κοινοβουλευτικῶν συζητήσεων, πρὶν ἀκόμη εἰσέλθωσιν εἰς τὸν περίβολον διὰ τῆς νομίμου ὁδοῦ. Καὶ ἀκούομεν πανηγυρισμοὺς, ἐπιφωνήματα θαυμασμοῦ, κρίσεις, ἐπικρίσεις, ὕβρεις, ἀκριτομυθίας, καὶ ὅσα δύνασθε νὰ φαντασθῆτε, ἐναλλὰξ ὑπὲρ εὐνοουμένων καὶ δυσμενῶν αὐτοῖς. Πολιτικὴ λύσσα, ἡ ὁποία δύναται νὰ διαχύνηται κάλλιστα εἰς τὰς ἐφημερίδας, εἰς τὰ καφενεῖα, εἰς τὰς ἰδιαιτέρας καὶ δημοσίας συνδιαλέξεις, εἰς μονολόγους, εἰς ρεμβασμοὺς, εἰς ὄνειρα, ὄχι ὅμως καὶ ἐκεῖ, διότι οἱ ἄλλοι ἐργάζονται καὶ ὁ κ. Πρόεδρος δὲν χωρατεύει.

Κουτρούλης.

ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΩΝ ΔΙΠΟΔΩΝ.

Ἀγγλίς τις, ἀποβιώσασα ἐν τῇ κομητείᾳ Χαμσάϊρ τῆς Ἀγγλίας, ἐκληροδότησεν εἰς τὴν ἐν Λονδίνῳ προστατευτικὴν τῶν ζώων Ἑταιρείαν 150,000 φράγκα, ἑτερα δὲ 50,000 πρὸς ἵδρυσιν ποτιστηρίων διὰ τὰ ζῶα, καὶ 25,000 εἰς τὸ ἄσυλον τῶν περιφερομένων κυνῶν.

Ἐν Ἀγγλίᾳ ὑπάρχουσιν Ἑταιρείαι προστατευτικαὶ τῶν τετραπόδων, αἵτινες ἐνάγουσιν εἰς τὸ διαστήριον πάντα τὸν τυραννοῦντα καὶ ἀσπλάχνως πρὸς αὐτὰ φερόμενον· παρ' ἡμῖν, ἄρα γε, δὲν ἤξιζε τὸν κόπον πρὸς τῇ ὑφισταμένῃ πληθύϊ τῶν συλλόγων, ὧν οἱ πλεῖστοι δὲν ἀνταποκρίνονται εἰς τὸν σκοπὸν αὐτῶν, νὰ ἱδρυθῇ καὶ Σύλλογος πρὸς προστασίαν τῶν διπόδων τῆς Ἑλλάδος; Ὁ χωροφύλαξ ὁ καταπιέζων καὶ κακοποιῶν τὸν χωρικὸν, ὁ ἀστυνομικὸς κλητὴρ ὁ γρονθοκοπῶν ἐν μέσῃ ὁδῷ τὸν πολίτην καὶ ἀπάγων εἶτα αὐτὸν, πολλάκις παρανόμως, εἰς τὸ κρατητήριον, ὁ ἀστυνόμος ὁ κατακρατῶν ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας νήστεις εἰς τὰ δυσώδη ὑπόγεια τῆς ἀστυνομίας ὑπόπτους, ἀλλ' ἴσως ἀθῴους πολίτας, καὶ συχνάκις κακοποιῶν αὐτοὺς, τὰ μεταβατικὰ τὰ σφάζοντα τοὺς ἀμνοὺς τοῦ ποιμένος καὶ ψήνοντα τὰς ὀρνιθας τοῦ χωρικοῦ, τὰ ὄργανα τῆς ἐξουσίας τὰ καταπατοῦντα ἀσυστόλως τοὺς ἱεροὺς θεσμοὺς τοῦ Συντάγματος, τῆς ἀτομικῆς ἐλευθερίας καὶ τοῦ ἀσύλου τῆς κατοικίας, καὶ ἐν γένει πᾶσα παρανομία καὶ αὐθαιρεσία πρὸς βλάβην τοῦ πολίτου, δὲν ἠδύνατο, ἄρα γε, νὰ εὕρῃ τὸν ἐκδικητὴν καὶ τιμωρὸν ἐν τῇ ἱδρύσει τοιούτου τινὸς Συλλόγου;

Κατὰ τὸ ἄρθρ. 19 τοῦ Συντάγματος οὐδεμία ἀπαιτεῖται προηγουμένως διοικητικὴ ἄδεια πρὸς καταδίωξιν τοῦ παρανομοῦντος ὑπαλλήλου. Τὴν τιμωρίαν αὐτοῦ δύναται νὰ ἐπιδιώξῃ πᾶς πολίτης, ὅταν ὁ νόμος ἐπιτρέπῃ τοῦτο, ἐν ἐλλείψει τοῦ παθόντος ἢ ζημιωθέντος, ὅστις εἴτε ἐκ δειλίας εἴτε ἐκ μὴ συναισθήσεως τῶν δικαιωμάτων του, δὲν προβαίνει εἰς τὴν ἰδίαν αὐτοῦ ὑπεράσπισιν. Ὁ σύλλογος συγκείμενος ἐκ μελῶν ἀνεπιλήπτου διαγωγῆς, μὴ ὀφειλετῶν τοῦ δημοσίου, μὴ ἐχόντων εἰς τὴν ῥάχιν αὐτῶν καταδικαστικὰς ποινικὰς ἀποφάσεις, μὴ βουλευτῶν ἢ ὑπαλλήλων, πλὴν τῶν δικαστικῶν, (καὶ τοῦτο ἵνα μὴ τὸ Σωματεῖον μετατραπῇ εἰς φατριαστικὸν ὄργανον) θέλει φροντίζει περὶ τῆς συλλογῆς τῶν ἀποδείξεων τῆς ἐνοχῆς τοῦ παρανομοῦντος ὑπαλλήλου καὶ εἴτε διὰ τῶν παθόντων, εἴτε δι' ἑνὸς τῶν μελῶν του, θέλει ἐπιδιώκει τὴν τιμωρίαν τοῦ ἐνόχου. Τοιουτοτρόπως δὲ ὁ μὲν δειλὸς πολίτης θέλει εὑρίσκει πάντοτε πρόθυμον ἀρωγὸν καὶ ὑπερασπιστὴν, οἱ δὲ ὑπάλληλοι ὅσοι, ἀναλαμβάνοντες λειτουργίαν τινα, φαντάζονται τυχὸν ἐν τῷ ἐγωϊσμῷ τοῦ ἀξιώματός των, ὅτι τοῖς ἐπιτρέπονται τὰ πάντα, καὶ ἀποβαίνουσιν ἐλεεινοὶ τυραννίσκοι ἐν τῷ κύκλῳ τῆς δικαιοδοσίας των, οὗτοι γινώσκοντες ὅτι πρὸς τῇ Κυβερνητικῇ ἐποπτείᾳ, ἐξ ἧς πολλάκις διαφεύγουσιν ἕνεκα τῆς ὑπερασπίσεως τῆς φατρίας εἰς ἣν ἀνήκουσιν, ὑπάρχει καὶ ἡ ἐπαγρύπνησις Σωματείου σπουδαίου καὶ ἀξιοπρεποῦς, θέλουσι περιστείλει τὴν τελείαν αὐτῶν πρὸς τὰς αὐθαιρεσίας καὶ τὴν παρανομίαν.

Τὴν ἰδέαν λοιπὸν ταύτην τῆς ἱδρύσεως Συλλόγου προστατευτικοῦ τῶν διπόδων τῆς Ἑλλάδος καὶ λογικῶν ὄντων κατὰ τῶν καταπιέσεων καὶ τῆς ἀδικίας τῶν ὀργάνων τῆς ἐξουσίας, ῥίπτομεν εἰς τὸ κοινὸν ἐπὶ τῇ ἐλπίδι ὅτι εὐγενεῖς καὶ φιλοπάτριδες ἄνδρες θέλουσι προθύμως υἱοθετήσει αὐτὴν καὶ ἱδρύσει τὸν τοιοῦτον Σύλλογον ὅστις εὐσυνειδήτως διαχειριζόμενος δύναται νὰ ἐπενέγκῃ μεγίστην διόρθωσιν εἰς τὴν ὑπάρχουσαν κακοδιοίκησιν τοῦ τόπου.

Φλόξ.

ΠΡΩΤΟΣ ΑΝΑΚΤΟΡΙΚΟΣ ΧΟΡΟΣ.

ΤΑ ΠΡΟ ΤΟΥ ΧΟΡΟΥ.

Ἐν τέταρτον πρὸ τῆς ἐννάτης ὥρας ἡ ἀνυπομονησία τοῦ προσκεκλημένου *πλήθους* εἰς τὸν ἀνακτορικὸν χορὸν ἐκορυφώθη. Ὅλαι αἱ κυρίαι ἔχουσι προσαρμόσει καὶ τὴν τελευταίαν καρφίδα ἐπὶ τῆς ἐσθῆτός των, καὶ ὅλοι οἱ κύριοι ἐκάπνισαν καὶ τὰ τελευταῖα τρίμματα τοῦ καπνοῦ των, ἀναμένοντες τὸ ὡρολόγιον νὰ σημάνῃ τὰς ἐννέα ὥρας.

Ἡ κ. Λιζιὲ πρὸ ἡμερῶν ἤδη ἐργάζεται ὅπως καλύψῃ, pardon, ἀποκαλύψῃ, τὰς πλαστικωτέρας ὠμοπλάτας καὶ τοὺς ὡς ἐλεφαντόδοντας τορευτοὺς βραχίονας! Τὸ ὑπ' αὐτὴν θῆλυ προσωπικὸν διπλασιάζεται ὅπως προφθάσῃ τόσον χορευτικὸν κόσμον· ἡ δὲ κ. διευθύντρια ὡς ἀτμομηχανὴ δίδει τὴν κίνησιν εἰς ὅλας τὰς χεῖρας τῶν ἐργατίδων της. Καὶ ἰδέτε πλέον τὴν κυανῆν ἐκείνην ἐσθῆτα μὲ τὰς λευκὰς δαντέλας, καὶ τὴν ροδόχρουν μὲ τὰς χρυσαλίδας, καὶ τὴν ὑπόλευκον μὲ τὰς ἀνθοδέσμας περὶξ καὶ τόσας ἄλλας ἐλαφρὰς, βαρείας, ποικιλοχρόους, διαφανεῖς, ἰδιορρύθμους, ἀφελεῖς, προωρισμένας νὰ στροβιλισθῶσι, νὰ ῥυτιδωθῶσι, νὰ πέσωσιν ἴσως κατὰ γῆς, νὰ λησμονήσωσι τὴν οὐρὰν των εἰς κανὲν ἱπποτικὸν τακούνιον, νὰ ξεσχισθῶσιν ἀκόμη, καὶ νὰ πάθωσι τὰ πάντα δεινὰ ἐν μιᾷ καὶ μόνῃ νυκτί, αἱ ἀτυχεῖς ἐσθῆτες!!

Εἴπομεν ὅτι πάντες οἱ κύριοι ἀναμένουσι καὶ αὐτοὶ τὴν ἐννάτην ὥραν· ἀλλὰ βαρυνθέντες πλέον καθήμενοι, περιφέρονται ἐν τοῖς δωματίοις των μὲ ταχέα καὶ ἀνοικτὰ βήματα, ἅτινα ἀφίνουσι τὰ δύω ὄπισθεν φύλλα τῆς βελλάδας των νὰ διαμαρτύρωνται, καὶ ἐν ταύτῳ νὰ ἀερίζωσι τὸ πυκνωθὲν ἐκ τοῦ καπνίσματος δωμάτιον. Πολλοὶ βγάζουν καὶ βάζουν ἐναλλὰξ τὰ χειρόκτιά των, ἄλλοι λαμβάνουν ποικίλας στάσεις ἔμπροσθεν τοῦ καθρέπτου των, τινὲς ὑποκλίνουσι πρὸ τοῦ ἰνδάλματός των, ὑπολαμβάνοντες δῆθεν αὐτὸ ὡς κυρίαν, καὶ ἄλλοι μονολογοῦν φράσεις τινὰς ἀσυναρτήτους, ἃς ἐνδεχόμενον νὰ μεταχειρισθῶσι κατὰ τὸν χορόν.

Αἱ στολαὶ καὶ πάλιν πρόκειται νὰ διαλάμψωσι· τὰ ξίφη εἶναι προωρισμένα νὰ διεκδικήσωσι τὰς μεγαλειτέρας προτίκας· τὰ κράνη καὶ τὰ τρικαντὰ θὰ διεξαγάγωσι ζωηρὸν ἀγῶνα περὶ προτιμήσεως, μεταξὺ δὲ τῶν παρασήμων θὰ διαγνωσθῇ καὶ ὁ νέος σταυρὸς τοῦ . . . . Δεκάστρου.

Μὴ λησμονῆτε ἐν τούτοις ὅτι ἀκόμη δὲν ἐσήμαναν αἱ ἐννέα· ἀπόδειξις τούτου ὁ ἰσχνὸς ἐκεῖνος διπλωμάτης, ὅστις en frac ζυραφίζεται εἰς τὸ καφφενεῖον τοῦ *Ἐθνοφύλακος*, ἐν ᾧ ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν μορφάζει, διότι τὰ καινουργῆ αὐτοῦ ὑποδήματα τὸν στενεύουν, ὁ δὲ κάλος αὐτοῦ, διόλου διπλωμάτης, σχεδὸν κάμνει διαδήλωσιν ἐν τῷ στενῷ κύκλῳ τῆς ἐλευθερίας του κατὰ τῆς τυραννικότητος τῶν ὑποδημάτων του. Ἰδέτε ἀκόμη τὸν δικαστικὸν ἐκεῖνον, ὅστις διαμαρτύρεται ἐν τῷ ἐργοστασίῳ τοῦ κ. Λαμπίκη, διότι ἀκόμη δὲν ἐσιδέρωσε τὸ παντελόνιόν του, ἀλλ' ὁ πολυάσχολος Λαμπίκης τὸν παρηγορεῖ ἀφελέστατα λέγων, ὅτι εἶναι πρὸ πολλοῦ ἕτοιμον, καὶ τοῦ τὸ παραδίδει . . . . ἀσιδέρωτον! Πόσαι ἀφ' ἑτέρου βελάδαι κάμνουσιν ἀπιστίας εἰς τοὺς κυρίους των, ὑπηρετοῦσαι ἄλλας ὠμοπλάτας, καὶ πόσα *κλάκ* δὲν ἑτοιμάζονται ὅπως ἐκδικηθῶσι τοὺς δανεισθέντας αὐτὰ, νὰ τοὺς καλύψωσι, μετὰ τὸ πέρας τοῦ χοροῦ, μέχρι τῶν ὤτων.

Ραμπαγάδες δὲν θὰ λείψωσιν ἀπὸ τὸν βασιλικὸν χορόν· ὁ *αἰών* μας εἶναι πλήρης τοιούτων, οἵτινες δὲν θὰ λησμονήσωσι νὰ τίλλωσιν τὰς κόμας των, διότι ὁ χορὸς ἐκεῖνος δὲν ἦτο χορὸς πολέμου, ὁ δὲ βασιλεὺς δὲν παρουσιάσθη εἰς αὐτὸν μὲ συντετριμμένον τὸν πόδα, ἢ ἀγκῶνα, ἀλλὰ φέρων τσαρούχια ὁδοιπορικά.

Τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον καὶ ἡ συμπολίτευσις θὰ εἶνε χορευτικωτάτη μετὰ τόσας *πρόβας*, ἃς ἔκαμεν ἐν τῇ βουλῇ ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν τοῦ ἀρχηγοῦ της, ἐν ᾧ ἡ ἀντιπολίτευσις, τὸ κατ' ἀρχὰς μελαγχολικὴ καὶ ἀκινητοῦσα, θὰ δείξῃ μεγάλην ἔφεσιν πρὸς τὸν χορόν, μετὰ τὸ *σουππέ* . . . .

Μία ὑψηλὴ κυρία τὴν ὁποίαν θὰ ὀνομάσουν βασίλισσαν τοῦ χοροῦ θὰ πέσῃ εἰς τὸ κοτιλιόν, ἕνεκα τῆς ἀδεξιότητος τοῦ συγχορευτοῦ της ἀξιωματικοῦ· τοὐναντίον θὰ διαπρέψῃ ἡ μικρόσωμος Ρ. καὶ ἡ εὐλύγιστος Ψ.

Φαντάζομαι ἐκεῖ εἰς μίαν γωνίαν τῆς αἰθούσης καὶ κατ' ἀντικρυ τῶν ἀνακτωρικῶν θεωρείων, ἕνα φουστανελλοφόρον βουλευτὴν τῆς συμπολιτεύσεως χορεύοντα *πόλκα μαζοῦρκα* μὲ *πηδήματα τσάμικον*, ἐν ᾧ ἡ φουστανέλλα του ἀναπάλλουσα ἀγωνιωδῶς μόλις κατορθοῖ νὰ καλύψῃ τὸ ἥμισυ τῶν ἀγρίων ποδῶν του. — Ἡ κυρία τοῦ ἐν λόγῳ βουλευτοῦ δὲν χορεύει, διότι φέρει βαρὺ φορτίον ἐν ἑαυτῇ, ἀπόγονον ἴσως ἔνδοξον τοῦ πατρός του, ὅστις θὰ καταλάβῃ τὴν βουλευτικὴν ἕδραν εὐθὺς ὡς ὁ πατὴρ εὐπατρίδης ἐγκαταλίπῃ αὐτήν.

Ἀλλὰ πῶς εὑρίσκετε τὰ μαδημένα ἐκεῖνα πτερὰ ἀπὸ τὸ τρικαντὸν ἀξιωματικοῦ τινος τοῦ ἑλληνικοῦ ναυτικοῦ; δὲν σᾶς φαίνονται ὡς *σημάλα* πρὸ τῆς κυλινδουμένης ἐκείνης βομβάρδας ἥτις ζητεῖ ἕνα χορευτήν; Καὶ τὴν πτῶσιν τῆς πλουσίας ἐκείνης χήρας πῶς εὑρίσκετε; Ὁ Σαίκσπηρ θὰ ἔλεγεν ἁπλούστατα—ἡ γυνὴ αὐτὴ δὲν πίπτει τὸ πρῶτον ἐδῶ,—ἀλλ' ὁ Ἕλλην ἀξιωματικὸς τοῦ πυροβολικοῦ θὰ τὴν ἀνήγειρεν ὡς ὁ διευθέτης τὸ πυροβόλον, καὶ ὡς ἡ προῖξ αὐτῆς ἐνδεχόμενον τὸν γενναῖον ἀξιωματικόν. Ὁ μικρὸς ὅμως ποῦς τῆς δεκαεπτάετοῦς ἐκείνης κόρης ἀπολυτρωθεὶς τοῦ ὀχληροῦ ἀτλαζένιου πεδίλου, σύρει πρὸς ἑαυτὸ τὰ βλέμματα ὅλων λαίμαργα, καθὼς λαγωὸς, ἐγκαταλείψας τὴν κοίτην του, θηρευτικοὺς κύνας! Ὅντως εἶναι θεσπέσιον τὸ μικρὸν ἐκεῖνο καὶ καλλιτεχνικὸν βάθρον τοῦ ζωντανοῦ ἀγάλματος, καὶ λίαν ἀσθενὴς ἡ παρομοίωσις αὐτοῦ μὲ πλακούντιον ἐξ ἀφρογάλακτος ἀπεκδυόμενον πῆς *φόρμας* του!

Ὁ βασιλεὺς εἰσερχόμενος σοβαρῶς τὸ πρῶτον καὶ βλέπων, ὡς σύνηθες, πρὸς τὴν στέγην, ὡσεὶ ὁ χορὸς ἐδίδετο ἐκεῖ ὑψηλὰ, ἐξοικειοῦται βαθμηδὸν μὲ τὸ πλῆθος τῶν προσκεκλημένων καὶ τὰ βλέμματά του κατὰ μικρὸν ἀπὸ τὰ ὕψη κατέρχονται μέχρι τῶν ὑπηκόων του, οἵτινες ἅμα τῇ ἐμφανίσει του παρατάσσονται ὅπως προσφέρωσι αὐτῷ τὰ σέβη των.

Ἀλλ' ἰδοὺ ὅτι σημαίνει ἡ ἐννάτη ὥρα! τὸ ἀνάκτορον φωταγωγεῖται ἀπὸ τῆς μιᾶς μέχρι τῆς ἄλλης αὐτοῦ ἄκρας, ἡ δὲ πρώτη ἅμαξα ἐστάθη ὑπὸ τὰ προπύλαια· ταύτην ἠκολούθησαν ὅλαι αἱ ἄλλαι, αἵτινες, τρέχουσαι, διασταυρούμεναι, κάμπτουσαι τὴν μίαν καὶ τὴν ἄλλην ὁδὸν, τινὲς ὀπισθοδρομοῦσαι, ἄλλαι ἐκτροχιαζόμεναι, ποιοῦσι θόρυβον διαβολικὸν, τὴν δὲ σκόνην ἐξερεθίζουσι μέχρι βαθμοῦ διαδηλώσεως, τὴν ὁποίαν πιθανῶς νὰ καταπαρύνῃ ὁ Δήμαρχος ἐξερχόμενος καὶ αὐτὸς τοῦ μεγάρου του, καὶ κατὰ τὸ παράδειγμα τοῦ βασιλέως προσφωνῶν αὐτῇ.

— Πιντιὰ ἐγκὼ ἀγκαπῶ τὴν . . . σκόνην κτλ. κτλ.

Σιγὴ πλέον μυστηριώδης ἐπικρατεῖ, τὴν ὁποίαν ἡ ὠχρὰ λάμψις καθιστᾷ πενθιμωτέραν· οὐδεὶς ἀκούεται θόρυβος ἐν τῇ πρωτευούσῃ, ἥτις ὁλόκληρος κατεσκήνωσεν ἐν τοῖς ἀνακτόροις. Ἡ νὺξ εἶναι ἡσυχωτάτη καὶ οἱονεὶ ἀπηυδηκυῖα ἐκ τῆς θυελλώδους προτεραίας· οὐδὲν φύλλον κινεῖται, οὐδὲν κελάδημα πτηνοῦ ἀκούεται! αἴφνης ὅμως ἐξέρχονται ἀπὸ τοῦ βάθους τῶν ἀνακτόρων γλυκεῖς καὶ κανουριστικοὶ ἦχοι μουσικῆς, καθὼς ᾄσματα σειρήνων ἀπὸ τῆς κοίτης θαλασσίου σπηλαίου. Εἶναι ἡ μουσικὴ τῆς φρουρᾶς, ἥτις παίζει τὸν πρῶτον στρόβιλον· ἀλλ' ἐνῷ οἱ μεθυστικοὶ ἐκεῖνοι ἦχοι ἀποκοιμίζουσιν ἔξω τὴν κουραμένην φύσιν, μεταβάλλουσιν ἀφ' ἑτέρου τὴν αἴθουσαν τῶν ἀνακτόρων εἰς εὐρύτατον φρενοκομεῖον, ἐν τῷ ὁποίῳ ἀνὰ δύω τρελλοὶ στροβιλίζονται μανιωδῶς ἕως ὅτου οἱ πόδες των παραλύσωσι, καὶ ἡ πνοή των ἀνθέξῃ μέχρι τῆς τελευταίας ῥιμώσεως τῶν πνευμόνων των.

ΤΑ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΧΟΡΟΝ.

Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἐπέπρωτο καὶ ἐδῶ νὰ πρωταγωνιστήσῃ· μόλην τὴν καταμαστίζουσαν αὐτὸν ἀϋπνίαν ἀσπλαγχνότερον καὶ τῆς πλειοψηφίας του, μόλην αὐτοῦ τὴν ἀκατάπαυστον ἐργασίαν, ὡς ἰσιδηροῦς πλέον ἡμίονος, περὶ τὰ τρία αὐτοῦ ὑπουργεῖα—ὀλίγον καὶ θὰ ἔλεγον

μαγγανοπήγαδα—μόλην τὴν περιστοιχοῦσαν αὐτὸν ἀνικανότητα, διαλάμπουσαν μόνον εἰς στολὰς, παράσημα, σπαθιὰ, γαλόνια καὶ σπιρούνια, μόλην λέγομεν τὴν λαβυρινθώδη ἀπασχόλησίν του, καὶ τὴν εἰδικότητα αὐτοῦ εἰς ὅλα, ἐπέπρωτο νὰ πρωταγωνιστήσῃ καὶ εἰς τὸν χορόν!

Καὶ τώρα ἑτοιμασθῆτε, κύριοι βουλευταὶ, νὰ ψηφίσητε χορευτικὰ νομοσχέδια καὶ χορευτικοὺς φόρους, τοὺς ὁποίους δεινότατα καὶ πάλιν θὰ ὑποστηρίξῃ ὁ Αἴας πρωθυπουργὸς διὰ τοῦ νόμου τῆς προσφορᾶς καὶ τῆς ζητήσεως.

Ἡ ἐμφάνισις τῶν βασιλέων μας ὑπῆρξεν ὄντως μεγαλειοτάτη τῇ βοηθείᾳ τῆς πριγκιπέσσης τοῦ Ἀνοβέρου μετὰ τῆς ὁποίας μόλις καὶ μετὰ βίας ὁ κ. Παρασκευαΐδης δύναται νὰ συνδιαλεχθῇ, ἀναβαίνων εἰς μίαν καρέκλαν.

Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς εἶχε τὴν τιμὴν νὰ ἀνοίξῃ τὸν χορὸν μετὰ τῆς βασιλίσσης, ἐν ᾧ ὁ βασιλεὺς, ὡς ἐνθυμοῦνται οἱ ἀναγνῶσται, δὲν ἔλαβε τὴν καλωσύνην νὰ ἀνοίξῃ τὸν βουλευτικὸν χορὸν τῆς τελευταίας συνόδου. Εἰς τὴν θέαν τῆς χορευτικῆς ἄρκτου μετὰ τῆς *ὑψηλοτάτης* πριγκιπέσσης, οἱ προσκεκλημένοι ἐξεπλάγησαν, ὀλίγον δὲ καὶ θὰ ἐχειροκρότουν, ἀλλ' ἐπροτίμησαν ν' ἀναμιχθῶσι καὶ αὐτοὶ εἰς τὸν χορόν.

Κυρίαι δὲν ἦσαν ἀνάλογοι πρὸς τὸ πλῆθος τῶν ἀνδρῶν, τούτου ἕνεκα ἐπεχύθη εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ὀλίγη ψυχρότης ἐν τῇ αἰθούσῃ, πολλοὶ ὅμως τῶν κυρίων συνέλαβον τὴν ἰδέαν νὰ μεταβληθῶσιν εἰς *ντάμας*, περιζωνύοντες τοὺς βραχίονας αὐτῶν διὰ μανδυλίου πρὸς διάκρισιν των ἀπὸ τοὺς ἄνδρας· ἀλλ' ἡ ἰδέα αὐτὴ ἐπνίγη ἐντὸς τοῦ ἐγκεφάλου των, ὡς τόσαι ἄλλαι γνήσιαι ἑλληνικαὶ ἰδέαι, ἐν αἷς καὶ μερικαὶ ἐθνοσωτήριοι.

Ὁ χορὸς ἐν γένει δὲν ἐπέτυχε ἐλλείψει τοῦ ὡραίου φύλλου, ἐνῷ τὸ ἄσχημον φύλον ὑπερεπλεόνασε τῇ ἐπιδρομῇ μάλιστα τινῶν, ἀγνώστων μέχρι τοῦδε εἰς τὴν ἀνθρωπολογίαν.

Τὸ *σουπὲ* λαμπρὸν, τὸ *κοτιλλιὸν* ἀνάλογον τοῦ σουπὲ, καὶ ἡ ἀποχώρησις περὶ τὴν χαραυγὴν, ἀνάλογος πρὸς ὅλα.

Δὸν Κισσώτ.

ΚΑΡΑΜΕΛΑΙΣ.

—

Ποία μπορεῖ νὰ εἶναι ἡ σκιρτητικωτέρα *πόλκα*, τοῦ συρμοῦ διὰ τοὺς χειμερινοὺς χορούς;

— *Ἡ Πόλκα—Δυναμῖτις!*

Κύριε Μηλιαρέση. Μουσικὲ τῆς Ἀρχιτεκτονικῆς, εἰς τὸ ἔργον!

—

Εἰς τὴν Λέσχην τὴν Ἀθηναϊκὴν εἰσέρχεται ὁ Φ. μ' ἕνα κομμάτι μεταξωτὸν ἐπὶ τῆς παρειᾶς διὰ μίαν ξουραφιὰ ἣν ἔλαβε πρωὶ πρωὶ ἐξ ἀπροσεξίας τοῦ κουρέως του.

Ὁ Ρ. ὅστις θέλει νὰ τὸν πειράξῃ, λαμβάνων ὕφος ἐκπεπληγμένου:

— Μπᾶ! καὶ μὲ ποιόνε ἐμονομάχησες;

— Μ' ἕνανε, τοῦ ἀπαντᾷ, ὅστις ἰσχυρίζετο πῶς εἶσαι βλάκας!

—

Εἰς συμπόσιον μεγάλου κόσμου, εἷς ὅστις κάμνει τὸν κοσμοπολίτην:

— Κυρίαι, λέγει, Κύριοι, προπίνω ὑπὲρ τῶν δύο ἡμισφαιρίων.

Μία παχύμηρος κυρία εἰς τὴν πρόποσιν αὐτὴν ψιθυρίζει εἰς τὴν παρακαθημένην της:

— Πολὺ εὐγενὴς ὁ κύριος.

—

Ὁ κ. Λαμπύρης καὶ ὁ κ. Ὀρνσταΐν ὁμιλοῦσι περὶ ἑνὸς μαθητοῦ, τὸν ὁποῖον εἶχε πρῶτα ὁ ἕνας καὶ ἔχει τώρα ὁ ἄλλος.

— Καὶ πῶς πάγει ὁ νέος μαθητής σου;

— Ντὲν νοιώτει κουκοῦτσι ἀπὸ μουσική· εἶναι σωστὸ γκαϊντοῦρι.

— Γαϊδοῦρι, λέγει ὁ Λαμπύρης; Ἔ τότε θὰ ἔχῃ καλὰ αὐτί . . .

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΑΝΔΡΕΟΥ ΚΟΡΟΜΗΛΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΞΕΔΟΘΗΣΑΝ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ Σ. ΚΟΝΤΟΥ

ΓΛΩΣΣΙΚΑΙ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

ΑΝΑΦΕΡΟΜΕΝΑΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΝΕΑΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ ΓΛΩΣΣΑΝ

Εἷς τόμος εἰς 8ον σελ. λβ' — 593

Τιμώμενος δεδεμένος δραχμῶν νέων 14